Trafiklandstingsråd
Kristoffer Tamsons (M)

INTERPELLATIONSSVAR
2018-03-08

LS 2018-0234

Svar på interpellation 2018:06 av Mats Arkhem (SD) om tryggheten i kollektivtrafiken

Mats Arkhem (SD) har ställt följande frågor till mig:

1. Vad är orsaken till otryggheten inom kollektivtrafiken hos Stockholms kvinnor?

2. Vilka åtgärder avser Stockholms läns landsting att vidta för att minska otryggheten inom Stockholms kollektivtrafik?

3. Vilka ekonomiska och personella resurser är Stockholms läns landsting villigt att avsätta för att skyndsamt öka tryggheten i Stockholms kollektivtrafik?

Som svar vill jag anföra följande:

Att människor som rör sig i kollektivtrafiken upplever otrygghet är tecken på ett samhälle som mår allt sämre. Vi har under de senaste åren fått läsa tidningsrubriker som ofta målar upp en bild av ett samhälle som inte mår bra, med en poliskris, en brottslighet som växer och biter sig fast samt en ovilja hos regeringen att lösa dessa problem. Detta leder sammantaget till ett otryggare Sverige. Det är oacceptabelt.

Kollektivtrafiken ska vara en trygg plats för alla, både resenärer och personal. Vi utökar våra trygghetssatsningar för att möta en växande otrygghet. Tyvärr inte som ett komplement till våra rättsvårdande myndigheter utan snarare på grund av bristen på deras närvaro. Trygghet börjar och slutar just i detta. Närvaro av personer på perronger och i vagnarna och bussarna.

Jag har vid upprepade tillfällen påpekat behovet av en återinförd tunnelbanepolis. Tunnelbanan idag är en mindre stad med över 1,3

miljoner påstigande varje dag, utan en egen polis. Det är som att hela Skåne län skulle stå utan en enda polis. I New York finns idag runt 2.500 poliser med särskilt uppdrag att bevaka just tunnelbanans 469 stationer. Skulle det överföras till en svensk kontext där tunnelbanan har 100 stationer innebär det att det skulle finnas ca 500 poliser med detta uppdrag. Idag har vi noll tunnelbanepoliser i Stockholm.

Att skapa en trygg och säker miljö för resande i kollektivtrafiken är mycket viktigt. Förutom de cirka 350 ordningsvakterna som arbetar i kollektivtrafiken med att upprätthålla den allmänna ordningen i kollektivtrafiken så finns det runt 250 ytterligare trygghetsresurser. Detta i form av väktare, trygghetsvärdar och ungdomsvärdar som ska arbeta med säkerhets- och trygghetsskapande samt med allehanda service till resenärerna. Allt som allt finns det således cirka 600 trygghetsresurser runt om i kollektivtrafiken.

Trygghetsvärdarna ska bidra till att skapa trygghet för SL:s resenärer och motverka konflikter och störande beteende. Ungdomsvärdarna arbetar nära ungdomar för att kunna avstyra och förebygga allehanda oroligheter i kollektivtrafiken. Väktarna ansvarar för allmänna bevakningstjänster såsom egendomsbevakning av tunnelbana, pendeltåg, lokalbanor och annan infrastruktur.

Trots att våra trygghetsresurser, tillsammans med Trygghetscentralen som arbetar dygnet runt, året runt, gör ett mycket viktigt arbete finns det andra insatser som måste till för att ytterligare öka tryggheten. Vi behöver få möjlighet av regeringen att utöka vår kamerabevakning utanför stationsentréer, få ett förstärkt lagskydd för de som arbetar i kollektivtrafiken samt ett återupprättade av tunnelbanepolisen, tillsammans med klotteravdelningen inom polisen och specialutbildade åklagare.

Totalt uppgår trygghetssatsningarna i SL-trafiken till cirka 220 miljoner årligen, och vi ska alltid vara redo att göra mer och prova alla goda förslag för ökad trygghet och säkerhet i kollektivtrafiken.

Därmed anser jag interpellationen besvarad

Stockholm den 8 mars 2018

Kristoffer Tamsons